

Baronian Xippas

Persbericht

Mitja Tušek
Complementary Colors
2 rue Isidore Verheyden &
33 rue de la Concorde

29.10 - 19.12.2020

Opening
Donderdag 29.10.2020
18 - 21u

Mitja Tušek
Complementary Colors

De galerij Baronian Xippas presenteert *Complementary Colors*, een tentoonstelling met nieuwe schilderijen van Mitja Tušek, een Zwitserse artiest met Sloveense roots. Mitja Tušek is geboren in 1961 in Maribor en woont in Brussel. Sinds het midden van de jaren 80 stelt hij zijn werken tentoon. In zijn artistieke creaties verkent hij de talloze mogelijkheden van de schilderkunst en geeft hij een nieuw gezicht aan klassieke thema's zoals landschappen en portretten.

“Dat evenwicht tussen groen en rood bekoort onze ziel.”
Charles Baudelaire, Salon van 1845

De tentoonstelling *Complementary Colors* beslaat twee ruimtes van de galerij Baronian Xippas. Beide zijn wel van elkaar gescheiden door een publieke weg, de Eendrachtstraat. Op de website van het bouwkundig erfgoed van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest staat over die straat te lezen “dat ze oorspronkelijk de Eenheidsstraat heette. Het feit dat er ook een Tweedrachtstraat (tegenwoordig de Venetiëstraat) bestond, heeft er waarschijnlijk toe geleid dat men de straatnaam rond 1860 veranderd heeft.” Net zoals deze topografische ligging heeft de expositie een dubbel en contradictorisch kantje. De werken die tentoongesteld worden in de ruimte aan de Eendrachtstraat zouden we onder de gemeenschappelijke noemer Gemeinschaft und Gesellschaft kunnen plaatsen. De schilderijen in de ruimte aan de Isidore Verheydenstraat, een straat die de naam draagt van een schilder uit het kunstenaarsgroep Les XX, kunnen we dan weer samenbrengen onder de titel Life/Death.

Op de schilderijen aan de Eendrachtstraat staan groepen van individuen afgebeeld. Elk schilderij geeft een geheel van gezichten weer. De gezichten overlappen en maskeren elkaar onderling. Elk portret is opgebouwd uit verfvlekken, soms uitgestreken, soms gewoon uitgegoten, soms aangebracht met een schildersmes. Negen cirkels in een diep en mat zwart, elk met een andere afmeting en elkaar vaak overlappend, vormen de onderdelen van het gezicht. De cirkels zijn een verwijzing naar La divina commedia van Dante, waarin het Paradijs en de Hel allebei bestaan uit negen cirkels. Bij Dante zijn die cirkels plaatsen waar heiligen en zondaars wonen. Door deze samenstelling uit negen cirkels lijkt elk gezicht, naar parallel met de cirkels van Dante, zijn eigen mengeling weer te geven van zonden en deugden.

Elk gezicht heeft zijn eigen kleurschakering, maar toch delen ze allemaal dezelfde ruimte - die van het doek - en dezelfde logica - die van de cirkels. In zijn studie over oesters stelde de bioloog Möbius vast dat men het kader van een studie moet vastleggen op het niveau van alle soorten die samenleven op een bepaalde plaats en niet op het niveau van één enkele soort. Een dergelijke populatie van levende wezens die samenleven op een bepaalde plaats en het geheel van hun organisaties en interacties, noemde Möbius een biocoenose. Op dezelfde manier delen de gezichten een bepaalde plaats en de organisatie en interacties die er heersen. Kortom, ze vormen ook een soort van biocoenose, een soort van ecosysteem.

Mitja Tušek laat via zijn schilderkunst de hoofden bestaan zonder lichaam, zonder dat

hij echter afgehakte hoofden afbeeldt. Misschien stellen zijn schilderijen wel schermafbeeldingen voor van Zoom of Skype-vergaderingen, maar die interpretatie wordt waarschijnlijk vooral ingegeven door de tijd die we tijdens de lockdown hebben doorgebracht voor ons scherm. De schilderijen werden immers lang voor het begin van de epidemie gecreëerd. Mitja Tušek bevestigt in elk geval dat het hier gaat om schilderijen over het moderne leven of misschien zelfs om schilderijen van de dolende zielen van het moderne leven.

In de ruimte langs de Isidore Verheydenstraat stelt Mitja Tušek een nieuwe reeks van *Peintures Textes* voor, die gebaseerd is op een reeks uit 2009. De reeks draagt de naam Hobbes en bestaat uit vijf werken: *solitary, poor, nasty, brutish, short*. De vijf schilderijen zijn letterlijk vernoemd naar de adjectieven waarmee Thomas Hobbes in zijn werk *Leviathan* het leven voor het sociaal contract omschrijft. Volgens Mitja Tušek is deze omschrijving in 2020 nog steeds relevant. Over de reeks schilderijen uit 2009 zegt Mitja Tušek het volgende: "Ik hou niet zo van de versie uit 2009. De kleuren zijn een beetje streng en ik vond het een goed idee om meer luchtige, meer positieve versie van Hobbes te maken. Maar de luchtige versie moest meer zijn dan harmonieuzere schilderijen met meer kleur. Ze moest ook de belofte van *Leviathan* naar voren brengen, een belofte van betovering, die te omschrijven valt als *sociable, rich, lovely, spiritual, long*."

De versie van 2020 is een opgewekte lezing van Hobbes. Tegenover de vijf schilderijen met de omschrijvingen van Hobbes, staat een tweede, speculatieve reeks van vijf schilderijen. Tegenover *solitary, poor, nasty, brutish, short*, zet deze reeks gutig hun tegenhangers: *sociable, rich, lovely, spiritual, long*. De twee gehelen van schilderijen vormen dus samen de versie van 2020. Elk adjectief van Hobbes en het bijhorende antoniem zijn geschilderd in complementaire kleuren. Zo zien we bij *nasty* en *lovely* een gele achtergrond en een paarse tekst en bij *poor* en *rich* een groene achtergrond en een rode tekst. Mitja Tušek speelt vrolijk met tegengestelden en vertroebelt hier de betekenissen zoals hij in de ruimte aan de Eendrachtstraat de gezichten vertroebelt. Het schilderij zelf is echter levensecht en het kijkt ons recht in de ogen.

--

Mitja Tušek is geboren in 1961 en is opgegroeid in Zwitserland. Intussen woont hij echter al bijna 30 jaar in Brussel. De onderwerpen waarover hij schildert zijn ambigu: zijn figuratieve schilderijen flirten soms met het abstracte en in zijn abstracte composities wordt soms de suggestie van een afbeelding opgewekt. Mitja Tušek werkt in series (bosgezichten, vrouwelijke naakten, Rorschach-testen en zwarte cirkels) en gebruikt tal van materialen zoals olieverf, acrylverf, was, lood of paarlemoerachtige pigmenten met reflecterende eigenschappen. Zijn werk kreeg internationale erkenning tijdens de Documenta 9 van Jan Hoet in Kassel in 1992, waar zijn schilderijen werden tentoongesteld in het tijdelijke paviljoen van Robbrecht & Daem. Zijn werk werd ook reeds getoond in tal van internationale instituten zoals de Kunsthalle in Bern, The Irish Museum of Modern Art in Dublin en The Museum of Modern Art, Oxford.